

RENDELETI KÖZLÖNY.

KÉZIRAT GYANÁNT.

BIHARVÁRMEGYE NAGY-SZALONTAI FŐSZOLGABIRÓI JÁRÁSÁNAK HIVATALOS LAPJA.

Felelős szerkesztő:

NAGY MÁRTON,
főszolgabíró.

Kiadja:

REICH JAKAB
könyvnyomdáia.

2845.
1897. sz.

Országos czimer helyes használata.

Az ország czimerének helyes ábrázolására nézve tapasztalható bizonytalanság megszüntetése érdekében a Nagyméltóságú m. kir. Ministerelnök ur Magyarország czimerének, valamint a magyar korona országai egyesített czimerének történeti és heraldikai vizsgálat alapján meghatározott hiteles rajzát és leírását külön kiadmány alakjában közre bocsátotta.

Midőn erről az előjáróságot a m. kir. Belügyminiszter ur 86674/97. számú, illetőleg megyei Tekintetes Alispán urnak 24129/97. sz. rendelete folytán a kiadmány egy-egy példányának megküldése mellett értesitem, felhívom az előjáróságokat, hogy azt a legközelebbi községi képviselőtestületi gyűlésen mutassa fel, s minden adandó alkalmat használjon fel saját hatáskörében arra nézve, hogy az ország czimere hiteles rajzának és leírásának szabatos ismerete minél szélesebb körben elterjedve, köztudattá váljék.

Nagy-Szalonta, 1897. október 19.

Nagy Márton,
főszolgabíró.

Időszaki jelentések pontos betérjesztése.

Sajnosan tapasztaltam, hogy a legtöbb előjáróság az időszaki jelentések pontos időbeni betérjesztése körül a legnagyobb felületességgel jár el. Tapasztaltam továbbá, hogy a késedelmes időben betérjesztett jelentések hiányosak, vagy teljesen hasznavehetetlenek, s így az általam készített összkimutatások összeállítása teljesen megakadályoztatik. Így például az adóbehajtások eredményéről készített negyedéves kimutatás némely községnél hiányos, amennyiben illetékbevezetés megfelelő rovata nincs kitöltve, vagy például a leírt állami adónak megfelelő utadó törlésre vonatkozó kimutatás, melyre a mintát és utasítást „Rendeleti Közlöny”-öm folyó évi 9-ik számában 1358/1897. számú rendeletemben részletesen megadtam, szintén nem lett a rendeletnek megfelelőleg a kimutatás *nemleges alakban is és két példányban* betérjesztve.

Másnemű időszaki jelentéseik szintén nem terjesztetnek be a rendes időben, miáltal a hivatalos ügymenet nagyban gátoltatik, s miután hivatalom nem sürgető hivatal, s miután minden jegyzőnek kell birni annyi qualificatióval, hogy a fennálló rendeletek értelmében bármely időszaki jelentést szabályszerűen állítson ki — szigoruan felhívom, — elkérem a jegyző urakat, hogy kötelességüknek

pontos időben és helyes formában tegyenek eleget, mert ezen állapot tovább nem tűrhető.

Figyelmeztetem tehát a jegyző urakat, hogy a jövőben pontatlanság és illetőleg nem szabályszerű eljárás esetében a pótlás azonnali eszközölése céljából a mulasztó közege költségére egyenes küldöncöt fogok igénybe venni és az illetőt rendbirsággal is fogom sújtani, mely körülmény azután nem nekem, hanem önmaguknak lesz tulajdonítandó.

Nagy-Szalonta, 1897. október 19.

Nagy Márton,
főszolgabíró.

2925.
1897. sz.

Adókivetési munkálatok.

Most, midőn az 1898. évre az adókivetési munkálatok megkezdésének ideje érkezett, felhívom az előjáróságok és különösen a jegyző urak figyelmét arra, hogy adóösszeírási és adó kivetési munkálatok menetét állásomban gyökerező jogom és kötelességemnél fogva ellenőrizni fogom s ha abban hiányokat találándok, és illetőleg a munkálatok a kitűzött határidőben meg nem indittatnak vagy be nem fejeztetnek — bebizonyult hanyagság esetében a mulasztó közeget annyiszor a mennyiszor 5 frttól 25 frtig terjedhető pénzbírságban elmarasztalni, esetleg az összeírást teljesítő egyén helyébe a hibás fél, vagy végső sorban a község költségén más alkalmas egyént fogok kirendelni.

Mindezeknél fogva felhívom az adókivetés alkalmábóli kötelmek lelkiismeretes és buzgó teljesítésére s egyuttal meghagyom, hogy eljárásukról hozzám f. évi december hó 20-ig kimerítő és részletes jelentést tegyenek, hogy viszont magam is megtehessem Főispán ur Óméltósága útján jelentésemet a Nagymélt. m. kir. Pénzügyminiszter urhoz.

Nagyszalonta, 1897. október 22.

Nagy Márton,
főszolgabíró.

613.
1897. kat. sz.

Törvénytelenül távollevők puhatolása.

(N.-Szalonta, Sarkad, Oláh-Homorog és Méhkerék községeknél).

Midőn e járás kormányzatát 1890. január hó 1-ső napján átvettem, a 16 év óta távollevő állítaskötelesek száma megközelítette a 400-at. A jegyző urak ügybuzgó támogatása mellett sikerült e megdöbentően óriási számot teljesen elenyészteni,

elannyira, hogy a 16 év óta távollevők száma leapadt egyetlen egy állításkötelesre, az 1864 ben született Szilágyi Tatár Istvánra, ki szintén csakis azon okból nem volt előállítható, mert börtönéből majd 1898. évi szeptember hóban fog kiszabadulni. E nem remélt fényes eredmény a honvédelmi Minister ur elismerő nyilatkozatát vivta ki járá-sunk részére.

Sajnálattal kell azonban tapasztalnom, hogy az 1895. évi fősorozásról is, s a folyó éviről már 5 állításköteles maradt el, mint *törvénytelenül távollevő*.

Ha tehát nem nézünk idejekorán utána, ismét felszaporodik e szám s megszűnünk e tekintetben mintajárás lenni az országban.

E szomorú jövő elkerülése végett a folyó évi fősorozástól távol maradt és 16 év óta távollevő összes állítási kötelesek névjegyzékét, beleszámítva a trachoma szembetegség miatt előállott, de meg nem vizsgált, tehát még újból előállítandó állításköteleseket is, oly felhívással adom ki, hogy a védtörvényi utasítás 103. §-ának 6-ik pontja szerint alakított puhatoló bizottságok által a puhatolást legnagyobb erélyvel tartsák meg és az eredményt hozzám 1897. évi november hó 30-ik napjáig mulhatatlanul terjesszék be, a legmesszebb menő puhatolásokról felvett jegyzőkönyvek kíséretében. Különösen felhívom az előjáróságoknak s kiváltképen a jegyző uraknak figyelmét a következőkre:

I. Az ismeretlen tartózkodásunak jelzett távollevők továbbra is szorgosan és pedig akként puhatolandók, hogy a puhatoló bizottság által minden egyes ily távollevő felől, annak szülei, rokonai és volt legközelebbi szomszédai jegyzőkönyvileg kihallgatandók arra nézve, vajon az illető mikor s hova távozott s mikor és honnan kaptak tőle legutóbb értesítést, az ekként nyerendő nyomokon azután a puhatolás a községi jegyző ur által a védtörvény I. rész 10. §-ának 3. pontja értelmében tovább folytatandó, s azoknak, a kiknek hol tartózkodása kinyomoztatik, utóállítása iránt az intézkedések a legsürgősebben megteendőek.

II. Azokra nézve, a kik igazolt távollevők voltak, de a kiknek utóállítása már eszközölhető, felhívom az előjáróságot, hogy ezeknek utóállítása iránt a szükséges intézkedéseket haladéktalanul tegye meg.

III. Azon egy egyénre nézve, ki külföldön tartózkodik (Klein Adolf Sarkad) megjegyzem, hogy annak külföldön holttartózkodása iránt közelebbi adatok beszerezendők, és így az, vajjon mely városban, mely utcában, mely házszám alatt s esetleg kinél, mily minőségben tartózkodik, hozzám bejelentendő.

Mindezen intézkedések a legsürgősebben eszközözendők, hogy a folyó évi november végéig az illetők sorozó bizottságilag mindnyájan megvizsgáltassanak, az egyéb czímen törölhetők törlése pedig keresztül vitessék, s így az év végéig minél jobb eredmény éressék el.

Elvárom az előjáróság és különösen a jegyző urak ismert ügybuzgalmától, hogy a most megin-

ditandó puhatolások a legkitünőbb eredményekre fognak vezetni, mert vagy az illető távollevők jelenlegi tartózkodási helyeik kiderítését s ha börtönben lennének, onnét leendő szabadulásaik pontos határidejét, vagy pedig halotti bizonylataik beszerzését kell okvetlenül eszközölniök.

A „Rendeleti Közlöny“-ből minden jegyző ur részére fölös példányt is küldök, tartsa e névjegyzéket folyton iróasztalán, hogy napról-napra szakithasson időt puhatolások eszközzésére mindaddig, míg egy is marad kipuhatolatlanul a távollevők között. Keresse meg a lelkészi hivatalokat, hallgassa meg a rokonságokat, a keresztszülőket, komákat, a község legidősebb embereit, eszközöljön levelezéseket a cél érdekében és nyerte meg, tanítsa feladata teljesítésére a rögtön egybehivandó puhatoló bizottságot is — és hiszem, hogy a várt eredmény elmaradni nem fog.

Jövőre pedig már a fősorozási munkálatokat terjessze oly körre ki hogy már a fősorozásra vagy megjelenhessen itthon, nyomós indokok által nem akadályozott állítás köteles, vagy pedig előállítása a rendes tartózkodási helyét képező idegen helyen legyen eszközölhető. Ily irányu kérelme bárkinek is általam a legelőzékenyebben fog a jövőben is teljesíttetni.

Nagy-Szalonta, 1897. október 22.

Nagy Márton,
főszolgabíró.

ad $\frac{613}{1897}$ kat. sz.

16 év óta távollevők.

1864. évbéli születésű:

Nagy-Szalonta: 201. sorssz. *Szilágyi (Tatár) István*. Váczi kerületi börtönből szabadul: 1898. évi szeptember hó 15-én.

1874. évbéli születésű:

Sarkad: 66. sorssz. *Klein Adolf*. Foglalkozása szobafestő. Előbb Budapesten, (VII. kerület, Dob-utca 102. sz. I. emelet 22-ik ajtó) tartózkodott, később állítólag külföldre ment ki.

1876. évbéli születésűek:

Nagy-Szalonta: 31. sorssz. *Vas Imre*, 115. sorssz. *II. Kovács Sándor*, 173. sorssz. *Czeglédi Ödön*. *megh: 1897. okt. 25*

Homorog: 268. sorssz. *Matye Demeter*.

Sarkad: 295. sorssz. *Seres Lajos*. Állítólag börtönben van. Kipuhatolandó a nagyvárad kir. ügyészség útján, mely börtönből és mikor szabadul ki?

Méhkerék: 307. sorssz. *Jova János*. Mint trachomában szenvedő, gyógykezelés alatt áll. — Kórházba küldendő s gyógyulás után előállításra bejelentendő.

Kelt Nagy-Szalontán, a járási főszolgabíróságnál, 1897. évi október hó 22-én.

Nagy Márton,
főszolgabíró.